

νὰ κατοικοῦν ἀντάμα νὰ τῶχουν καὶ νὰ τὸ γοντέρου ἀνάμεσόν τος εἰ δὲ πάλι / εἰς
κανέναν καιρὸν ποὺ ἤθελε τύχειν τίποτις σκάνδαλο ἀνάμεσόν τος νὰ μπορῇ νὰ /
παίρνη τὰ ἄσπραν του ὀπίσων νὰ στρέφην τὸ εἰρημένον πρᾶμα καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν
εἰς / βεβαίωσιν τοῦ παρόντος ταιριασμοῦ βάζουν καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι
γράφου ὅ / πὸ χειρός τος.

/ — παπᾶ Γεώργης Σπανὸς μαρτυρῶ ὡς ἄνωθε — —

/ — Θεοφύλακτος Διασίτης μάρτυρας ++

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

418

Παντίκι

φ. 231^r

/ Φ. 237.

/ [+ Εἰ]ς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Αὐγούστου 6/
εἰς τὸ σπίτιν τῆς κερά Μαρίας χήρας Θεοφύλακτος τοῦ ποτὲ Κυριακοῦ Σκαλιάρη
ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερά Μαρία λέγοντας πῶς τὸ ἀμπέλι ὁποῦ ἔχειν / καὶ ὁποῦ
τῆς εὐρίσκεται ἀπὲ γονικόν τῆς εἰς τὴν τοποθεσίαν τῶν Καλαμουριῶ / εἰς τὸ μέρος
τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος τὸν σύνμπλιο τοῦ ἀφέντην Δημητρά / κη Κόκκου καὶ
μισέρ Νικολοῦ Σινγάλα τὸ ὅποιο ἀμπέλι καθὼς εὐρίσκεται μετὰ τὴν / ληνὸν του καὶ
μετὰ πᾶσαν του δικαίωμα ἀπὸν τὴν σήμερον τὸ δίνει καὶ παραδίνει τον καὶ / παντι-
κιάζει τον τοῦ κυρ Νικόλα Σέργγην χωρὶς καμμιᾶς λογῆς πληρωμὴν μόνο / μετὰ
κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμοὺς ἡγου νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐ / τὸς κοπια-
στής τὸ αὐτὸν ἀμπέλι νὰ τὸ δουλεύην καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾷ εἰς ὅλου / ς του τίς κα-
μάτους στὴν ὥραν τος καὶ νὰ τὸ καταβολεύην νὰ εἶναι μπιτάδον ὅλον / σκαθὼς ἤτονε
καὶ ἀπὸ ἔκπαλαι καὶ νὰ εἶναι κρατημένος νὰ φτιάσῃ καὶ τὸ πατητή / ριν του ἡγου
τῇ ληνὸν του καὶ νὰ εἶναι κρατημένος νὰ φέρνῃ τῆς νοικοκυρᾶς καβάλλα νὰ / τὴν
μπαίρνη καὶ νὰ τὴν φέρνῃ ὅντα θέλει νὰ τρυγήσῃ καὶ νὰ πατήσῃ καὶ νὰ τῆς παίρ-
/ νη θέλημα εἰς τὸ τρῦγος καὶ εἰς τὸ πάτος καὶ νὰ τῆς φέρνῃ καὶ τὸ καλαθιάτικον
κάθεν / Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν καὶ ὅ,τιν νιτράδαν ἤθελε ξαπεστείλῃν ἀφέντης
ὁ Θεὸς νὰ / μοιράζεται εἰς τὴν μέσσην ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανένα ἱνγκανος καὶ τὴν
μπάρ / τε ὁποῦ ἤθελεν ἀγγίξειν τῆς νοικοκυρᾶς νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κο-
πιαστής / νὰ τῆς τὴν ἐφέρνην εἰς τὸ σπίτιν τῆς μετὰ ἐδικές του ὁδοὺς καὶ κἀνοντάς
τον καλὰ καὶ / ἐμπιστεμένα ὡς προμετάρειν νὰ τῶχουν πάνταν παντοτινὸν παίδιων

παιδιῶν / τος καὶ νὰ μετεχένου πάνταν οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν τοῦ αὐτοῦ
πραμάτου /, εἰ δὲ εἰσὲ κανέναν καιρὸν ἢ αὐτὸς ἢ οἱ κληρονόμοιν του δὲν ἐθέλασιν
δουλεύειν τὸ / ἄνωθεν ἀμπέλι ὥς προμετάρειν ἢ νὰ θέλασιν τὶς εὔρουν εἰς καμμία
ἄταξία τῆς / κλεψιάς νὰ πριβάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνουσιν καὶ τοὺς κόπους
τος, εἰ δὲ πά / λι καὶ ἐθέλασιν τὸ κάνει καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα καὶ δὲν ἐθέλασιν
ταιριάζουν νὰ μπο / ροῦν νὰ τὸ μοιράζουν νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρία τετάρ-
τια καὶ οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα / καὶ νὰ βγαίνη καὶ τὸ βοῖβονταλίκιν ἀπὸ τὴν μέσην
τος. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος παντι / κίου βάζου καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ
καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια δέκα ἦτοιν 10/ ὁ ἀλληλογήσας / νὰ τὰ ζημιουῖται βεβαιώνοντάς
τον καὶ μὲ ἀξιόπιστους μάρτυρες οἱ ὅποιοι ἀπογράφου ὑπὸ χειρός τος. —
/ — Τζανέττος ἱερεὺς Καρατζιάς καὶ οἰκονόμος Ἀξίας μάρτυρας —
/ — ἐγὼ ὁ παπᾶ Γουτράκης μάρτυρας — —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
φ. 232Γ

ΑΘΗΝΩΝ
/ Ἐβγαλμένη Φ 238

/ Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν 1684/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 6/ τὴν
σήμερον ἡ κερά / Χρυσίνα γυνὴ κὺρ Δημητρίου τῆς Δάφνης δίνει καὶ παραδίνει
καὶ πακτώνει τοῦ ἀφέντη Γεωρ / γάκη Τάγαρη τὸ ἀμπέλι ὅπου ἔχειν ἀπὲ γονικόν
τῆς εἰς τὸ μέρος τοῦ Ἀγερσανίου λεγόμενον / Γεροντάμπελο τὸ σύνμπλιο τοῦ ἀμπε-
λιοῦ λεγόμενο τοῦ Καβαλλάρη καὶ τοῦ ἀμπελιοῦ τῆς κυρίας Μαρουδιᾶς Μπαρότζαινας
καὶ Κουμούνας Στράτας τὸ ὅποιο ἀμπέλι καθὼς εὗρίσκε / ται μὲ ὅλα τὰ δικαιώματά
του τὸ πακτώνει ο διὰ ρεάλια ἐξήντα ἕξε ἦτοιν νούμερο 66/ καθὼς ἀτὴ τζη ὁμολογᾶ
πὼς τὰ ἔλαβε καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἄνωθεν / ἀφέ / ν[τη] Τάγαρη μὲ
κοντετζιὸν τούτην τὴν χρονιά πού ἔχειν νὰ ἔρθην ἡ νιτράδαν του νὰ / τὴν φάγην ἡ
αὐτὴν ἄνωθεν κερά Χρυσίνα καὶ ἀπὸ ξύλου νὰ γροικᾶται καὶ νὰ εἶναι νοικοκύ / ρης
ὁ ρηθεὶς ἀφέντης Τάγαρης νὰ τὸ ἐξουσιάζην καὶ νὰ βάνη καὶ νὰ βγάνη κουντουβερνά-
/ ρην καὶ νὰ τὸ καρποτρώγην ἕως ὅπου νὰ τοῦ δώσῃν τὰ ἄνωθέν του ρεάλια καὶ ἂν
ἴσως καὶ ἢ / θελε κάμει ὁξοδον εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα εἰς καταβολάδια ἢ εἰσὲ τράφους ἢ
ὅπου εἶναι τῆς / χρείας τοῦ αὐτοῦ πραμάτου νὰ γροικᾶται ἡ ἐκείνη ὁξοδον ἀπάνω εἰς
τὴν αὐτὴν κερά Χρου / σίνα κάνοντας καὶ τούτην τὴν κοντετζιὸν ὅτιν νὰ μὴν ἡμπορῇν
νὰ τοῦ δώνῃ τὰ ρεάλια του / νὰ παίρνη τὸ πρᾶμα τῆς ἕως οὗ νὰ φάγην τὴ νιτράδα τοῦ